

[Janne Normann]

må vel findes noget. Vi har kun én Otto Leisner, men forbrugerne vil blive meget, meget vrede, hvis man sender programmer af samme kategori – nu var det altså underholdningen, jeg var inde på – på begge programmer på én gang. Derfor må der være en fælles øverste ledelse, som sørger for alsidigheden på dette område.

Vi vil gerne medvirke til en ny radiolov, for der er sikkert meget at rette, og radiostyrelsesloven skal sikkert rettes løbende. Men jeg vil gøre opmærksom på, at der faktisk er konkurrence i æteren i forvejen – fru Birte Weiss var også inde på det – der er i forvejen ivrig konkurrence imellem de forskellige afdelinger i Danmarks Radio. Det er en konkurrence, vi gerne ser øget, f. eks. gennem et TV 2, men det er nok vigtigt, at vi starter småt, ikke bare af økonomiske grunde, men også med hensyn til at skaffe ressourcer og skaffe medarbejdere. Man kunne f. eks. starte småt med et TV 2 baseret på f. eks. regionalprogrammer. Man kan starte så småt, at man begynder med et regionalprogram på en time om måneden eller en time om ugen, ligesom vi i sin tid startede regionalradioerne.

Det konservative forslag til en forbedring af styrelsesloven kan vi altså ikke tilslutte os. Vi kan ikke se nogen forbedring i det.

Om kristeligt folkepartis lovforslag vil jeg gerne sige, at der er sikkert megen god vilje bag, i hvert fald er der tydeligt megen god vilje i forslaget over for de kirkelige organisationer. Viljen ser Vorherre på, siges der, men så kan det næppe være logisk, at kristeligt folkeparti skulle have radiolovgivningen som embede, for evnerne til at komme med fornuftige forslag kniber det i hvert fald med på dette område.

Det mest foruroligende ved kristeligt folkepartis i øvrigt meget gennemarbejdede og meget fyldestgørende forslag er, at det er forskellige organisationer, der skal have koncession på at lave programmer. Der står godt nok, at disse programmer skal være alsidige, men der står også, at de kan bygge på de forskellige organisationers grundholdninger. Det er en fantastisk farlig sag, ikke mindst hvis de virkelig skal lave programmer efter antallet af medlemmer. Det vil blive en lang række propagandasendere, som fuldstændig vil overse de mange, mange mindretal, vi har på alle områder herhjemme. Det vil i den

grad begrænse alsidigheden og indskrænke grundholdningerne til at omfatte holdningerne i 4, 5, 6 forskellige organisationer, eller hvor mange der nu skal have koncession på at lave programmer. Det vil give en lang række af ensidige programmer. Hvad f. eks. med de politiske partier, hvor skal de henvende sig? Det skulle måske være gennem Danmarks Radio. Hvad med muhamedanere og jøder? Skal de have egen sender, eller skal de gå sammen med de kirkelige organisationer? LO og arbejdsgivere, alle de nye rørelser i samfundet, hvor hører de hjemme? Det er simpelt hen minoriteter, der overhovedet ikke vil blive plads til efter dette forslag.

Det er heller ikke særlig forbrugervenligt, netop fordi det vil begrænse alsidigheden. Hvad der er det alvorligste for mig er, at det simpelt hen repræsenterer et forfærdende slag imod ytringsfriheden.

Det nuværende radiatoråd kan der nok være grund til utilfredshed med, men for mig gælder i hvert fald, at de andre forslag til en øverste ledelse for Danmarks Radio, som jeg har set, har været endnu dårligere. Men det skal da ikke afholde os fra bestandig at have øjnene åbne for, om der måtte komme bedre forslag til sammensætningen af radiatorådet. Vi vil gerne have øjnene åbne og se på en eventuel anden sammensætning, men vi tror ikke på, at det skal være som her skitseret.

Må jeg sige om radionævnet – det er et nævn, som man skal kunne klage til, hvis man er utilfreds med Danmarks Radios programmer – at det er nu meget uheldigt, at det også skal være nedsat af kulturministeren, især når man tager i betragtning den alt for store indflydelse, kulturministeren i forvejen efter dette forslag har på Danmarks Radios styrelse.

En ros vil jeg gerne give forslaget, nemlig at man er opmærksom på det umulige eller næsten umulige i at få båndafspilninger udleveret fra Danmarks Radio. Adgangen til at få båndafspilninger er alt for snæver. Jeg forstår godt begrundelserne, for der er selvfølgelig en masse ophavsretsproblemer, og der er nogle farlige tendenser i tanken om, at man sådan uden videre kan købe Danmarks Radios programmer og måske bruge dem i kommercielt øjemed – når man laver bingo-spil, eller hvornår man nu kunne ønske at anvende dem. Der er problemer i det, men der er for mig ingen tvivl om, at muligheder-